

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทย
ของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Development of Instructional Activity Based on the Multiple Intelligence
Theory Entitled “Pride of our Thai Language” in the Thai Language
Learning Substance Group for Prathom Suksa 3 Students

มยุรีย์ แพงไชย¹ อุษา ปราบหงษ์² พจมาน ชำนาญกิจ³

Mayuree Pangchai¹, Usa Prabhong² and Potchaman Chumnankit³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.85/82.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$)

คำสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้การสอน ทฤษฎีพหุปัญญา ภูมิใจภาษาไทยของเรา

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

³อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop and evaluate the quality of an Instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory on the efficiency of 80/80 criterion. 2) compare the students' achievements gained before and after they had learnt through the Instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory entitled "Pride of our Thai Language" and 3) examine students' satisfaction of learning through the Instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory in the learning unit "Pride of our Thai Language". The sample of this study as selected by cluster random sampling was 35 Prathom Suksa 3 students in room 1 of the first semester of academic year 2014, at Anuban Kusuman in School, under the Office of Sakon Nakhon Educational Service Area 1. The instruments used in this research consisted of 1) an instructional activity management plan based on the Multiple Intelligence Theory entitled "Pride of our Thai Language", 2) an achievement test and 3) a question of satisfaction with the instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory. The statistice used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The findings were as follows:

1. The instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory had efficiency of 86.85/82.10 which was higher than the set criterion of 80/80.
2. Students' learning achievement after learning through the Instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory was significantly higher than that before learning at the .01 level.
3. Students' satisfaction of learning through the instructional activity based on the Multiple Intelligence Theory was at the highest level ($\bar{x} = 4.81$).

Keywords : Instructional activity, Multiple Intelligence Theory, Pride of our Thai Language

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ในหมวด 4 มาตรา 6 ได้กำหนดการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 ให้แนวความคิดในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถ

พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 20)

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อ

การศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4-8)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1)

ผู้วิจัยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าไร้ จากการสำรวจพบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมที่แตกต่างกัน มีความสนใจ และมีความถนัดแตกต่างกัน ปัญหาที่ผู้วิจัยพบในการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจและไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการสื่อสาร เนื่องจากนักเรียนใช้ภาษาถิ่น ปัญหาอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ หรืออ่านออกแต่อ่านไม่คล่องอ่านไม่

ออกเสียงตัวควบกล้ำ ไม่สามารถอ่านและสะกดคำในบทเรียนได้ครบทุกคน (โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์, 2554, หน้า 20) ตลอดจนการสอนของครูยังยึดตัวครูเป็นหลัก รูปแบบการสอนยังเป็นแบบเดิมๆ คือ เน้นการบรรยายเป็นหลัก ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนไม่หลากหลาย จัดกิจกรรมไม่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและกิจกรรมไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียน

การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง และนักเรียนได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดการเรียนรู้หรือจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ พบว่าการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญและส่งผลต่อการพัฒนาทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถด้านการคิด และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาเกี่ยวกับสติปัญญาและการทำงานของสมอง โดย Howard Gardner นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ศึกษาศักยภาพและความถนัดของคนโดยผสมผสานการศึกษาเกี่ยวกับสมองและจิตวิทยาเข้าด้วยกัน ได้กล่าวไว้ว่า คนเรามีปัญญาอย่างน้อย 8 ด้าน ประกอบด้วย ความสามารถด้านภาษา ความสามารถทางด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ ความสามารถด้านดนตรี ความสามารถด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ความสามารถด้านการเข้าใจตนเอง ความสามารถด้านการสัมพันธ์กับผู้อื่น และความสามารถในด้านความเข้าใจธรรมชาติ โดยเชื่อว่าแม้ว่าแต่ละคนจะมีสติปัญญาแต่ละด้านไม่เท่ากัน แต่ก็สามารถพัฒนาได้ (ทิศนา เขมมณี, 2553, หน้า 85-88)

การเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาจะช่วยให้นักเรียนมากขึ้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้น การจัดการกระบวนการเรียนรู้จะต้องจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน (ทิตนา แชมมณี, 2553, หน้า 85-89) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดทฤษฎีพหุปัญญาเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้กิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจเหมาะสมและสอดคล้องกับความแตกต่าง และความสนใจที่หลากหลายของนักเรียนเพราะทฤษฎีพหุปัญญาเปิดกว้างให้แก่ยุทธวิธีการสอนหลากหลายที่จะนำมาใช้ในชั้นเรียน ครูควรสอนโดยเน้นให้นักเรียนค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองและเคารพในเอกลักษณ์ของผู้อื่น รวมทั้งเห็นคุณค่าและเรียนรู้ที่จะใช้ความแตกต่างของแต่ละบุคคลให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม นักเรียนก็จะเรียนรู้ด้วยความสุข มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง ในขณะเดียวกันก็มีความเคารพผู้อื่นและอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล (ทิตนา แชมมณี, 2553, หน้า 89-90) นอกจากนี้จากการศึกษาผลการวิจัยของ มนัชยา หอมหวล (2549); สุจิตรา จินดาณิล (2551); ยศชวิน กุลด้วง (2551); สมัย ขจรโมทย์ (2552) และอรทัย หอยตะคุ (2554) ยังแสดงให้เห็นว่าการนำแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

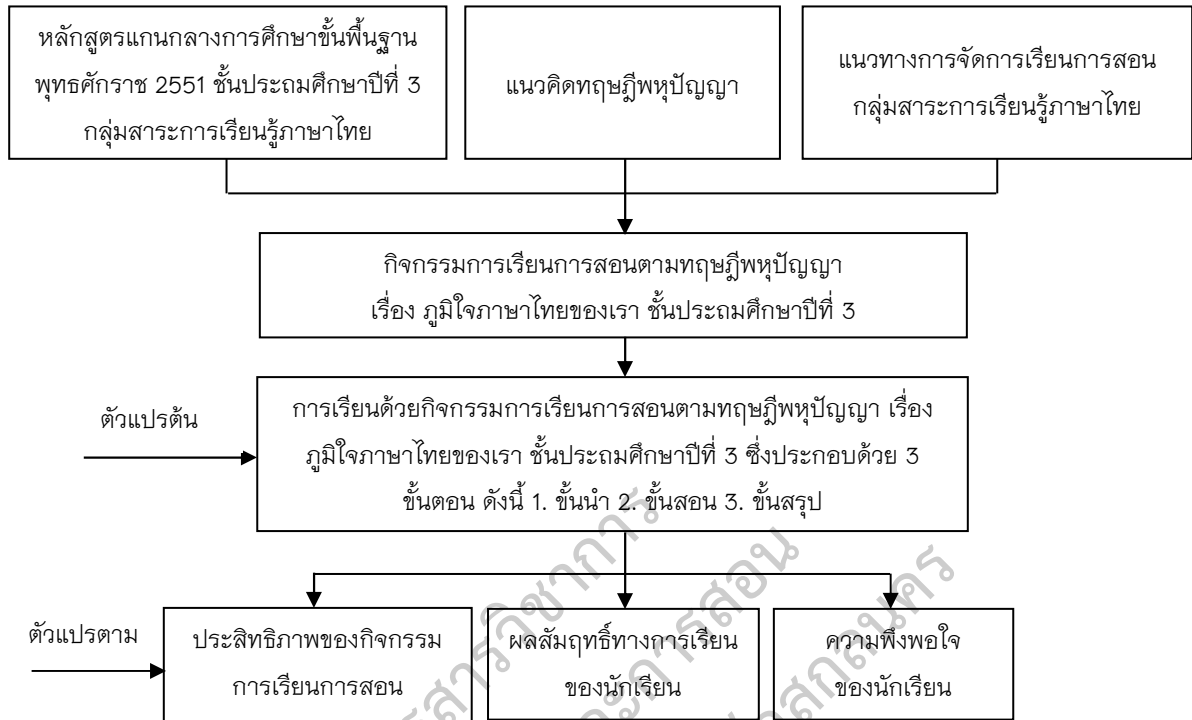
จากสภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา ซึ่งมีกิจกรรมที่หลากหลายตอบสนองของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อฝึกฝนความรู้พื้นฐานเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ฝึกทักษะจนชำนาญและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้นกว่าเดิม ช่วยให้นักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาด้านการอ่าน การเขียน สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้คล่องมากยิ่งขึ้น สามารถสื่อสารเข้าใจตรงกัน และช่วยเสริมสร้างปัญญาของนักเรียนในด้านต่างๆ ตลอดจนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 97 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่สุ่มได้สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ เพราะห้องเรียนทุกห้องมีลักษณะการจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เหมือนกัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คุณภาพเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา ใช้เวลาเรียน 18 ชั่วโมง

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิใจภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ซึ่งมีรายละเอียดการทดลอง ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในเวลาปกติใช้เวลาในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

3. ระหว่างดำเนินการสอน ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมและการทดสอบย่อยของนักเรียนและบันทึกผลคะแนน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอน

4. เมื่อสิ้นสุดการสอน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเราตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples)

1.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้

เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ ในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำมาเขียนในเชิงพรรณนาในประเด็นต่างๆ ที่สนใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การหาค่าระดับความยากง่าย (P)

3.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (r)

3.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.85/82.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิปัญญาไทยของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.85/82.10 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 หมายความว่า กิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิปัญญาไทยของเรา ช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ เฉลี่ยร้อยละ 86.85 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน เฉลี่ยร้อยละ 82.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาในการจัดทำอย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม โดยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์ คำอธิบายรายวิชา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผ่านการตรวจแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ผ่านกระบวนการทดลองและนำเอาผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง มีกิจกรรม และเทคนิคการสอนหลากหลาย เพื่อพัฒนาปัญญาเฉพาะด้านที่ถนัด รวมทั้งการพัฒนาปัญญาหลากหลายให้กับผู้เรียนทุกคน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัชยา หอมหวล (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้อาษาไทยเรื่องกาเหว่าที่กลางกรุง โดยใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองระเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาไทยเรื่องกาเหว่าที่กลางกรุงโดยใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา มีประสิทธิภาพ 85.09/84.90 และสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ กรัณท์มุกกาญจน์ ครองเคหา (2549) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาไทยเรื่อง ตลาดของหนูเอง โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาษาไทยแบบบูรณาการเรื่อง ตลาดของหนูเอง โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.87/89.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิปัญญาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่ น่าเรียนรู้ เช่น ครูกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนคิดและตอบคำถาม มีกิจกรรมให้นักเรียนร้องเพลง (พหุปัญญาด้านดนตรี) แล้วร่วมกันอภิปรายความหมายของเนื้อเพลง (พหุปัญญาด้านภาษา) นักเรียนยืนขึ้นทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของตนเอง (พหุปัญญาด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย) มีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน (พหุปัญญาตรรกะและคณิตศาสตร์ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) มีกิจกรรมนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน กิจกรรมครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบใบงานและร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ในแต่ละครั้ง ส่งผลให้นักเรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ในเรื่องที่เรียนได้สอดคล้องกับ Howard Gardner (1993, อ้างถึงใน พงษ์ศักดิ์ เป็ณแก้ว, 2546) ได้กล่าวว่าเขาวินิจฉัยของบุคคลไม่ได้มีเพียงความสามารถทางภาษา และทางคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่มีอยู่อย่างหลากหลาย ซึ่งคนแต่ละคนจะมีความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไป โดยมีความสามารถในด้านต่างๆ ไม่เท่ากัน เชื่อว่าเขาวินิจฉัยของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่อยู่ที่ระดับที่ตนมีตอนเกิด แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมัย ขจรโมทย์ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยบูรณาการทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วัตถุประสงค์ของ

การวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยบูรณาการทฤษฎีพหุปัญญา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยบูรณาการทฤษฎีพหุปัญญาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอรรถ หอยตะคุ (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยตามทฤษฎีพหุปัญญา หน่วยการเรียนรู้เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ Dillihunt (2004) ได้ศึกษาการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการสอนแบบบรรยาย ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ การเข้าร่วมกิจกรรมและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การบรรยาย แม้ว่านักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนไม่เพิ่มขึ้นแต่มีความเข้าใจกิจกรรมนั้นมากขึ้นและครุมีประสิทธิภาพแห่งตนไม่เพิ่มขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง ภูมิไวยากรณ์ภาษาไทยของเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$) ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญาที่จัดขึ้น โดยในแต่ละแผนจะมีลักษณะการบูรณาการที่ดี เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน แล้วนำมาจัดเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเองตามความสามารถและความถนัด จึงทำให้นักเรียนสนใจต้องการเรียนรู้ในเนื้อหาต่างๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมการร้องเพลงที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ การอ่านในใจ การเรียงลำดับเหตุการณ์ การอภิปรายในกลุ่ม การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และการสรุปเนื้อหาพร้อมกันระหว่างครูกับนักเรียน และจากการพูดคุยสนทนาอย่างเป็นกันเองส่งผลให้นักเรียนมีความ

สนใจ กล้าแสดงออกและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสนุกสนานมีการช่วยเหลือกันในกลุ่ม สอดคล้องกับ นริศรา สีหาราช (2550, หน้า 59) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบสนใจ ความรู้สึกที่พอใจเป็น ความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคลที่เป็นผลมาจากความต้องการจากการทำกิจกรรมต่างๆ การปฏิบัติงาน รวมไปถึงการทำงานมีผลทำให้นักเรียนนั้นต้องการมีความสุขที่อยากจะทำกิจกรรม หรือเรียกร้องเพื่อตอบสนองของความ ต้องการของแต่ละคน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี แทนหิน (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่องพืชพันธุ์ธัญญาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ คาไล (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา พบว่าในขณะการทำงานกลุ่มร่วมกันของนักเรียนจะมีพหุปัญญาหลายๆ ด้านอยู่ด้วยกัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะสามารถใช้ปัญญาของตนเองในการทำงานได้อย่างเต็มที่ ครูผู้สอนจึงควรจัดกลุ่มนักเรียนที่มีพหุปัญญา ด้านต่างๆ ควบคู่กัน ซึ่งนักเรียนสามารถแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ และมีผลงานที่โดดเด่น

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงเชาวน์ปัญญาของตนเองที่มี 8 ด้าน และต้องรู้ว่าคนแต่ละคนมีความสามารถเฉพาะด้านแตกต่างกันไปและมีความสามารถในด้านต่างๆ ไม่เท่ากัน และต้องมีความเชื่อ

ว่าเขาวินิจฉัยของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา ประกอบด้วย กิจกรรมที่พัฒนาเขาวินิจฉัยของบุคคลที่มี 8 ด้าน อาจต้องใช้เวลาานมากกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูผู้สอนอาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาและศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนตามทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยศึกษาตัวแปรร่วมอื่นๆ ด้วย เช่น เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ความคงทนในการเรียนรู้ ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- กัณท์หมุกกาญจน์ ครอบเคหา. (2549). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบบูรณาการ เรื่อง ตลาดของหนูเอง โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- จารุวรรณ คาโส. (2549). ผลการพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แซมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศรา สีหาราช. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี แทนหิน. (2550). ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องพืชพันธุ์ธัญญาหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว. (2546). พหุปัญญา. เข้าถึงได้จาก www.sobkroo.com/img_news/file/A24305414.doc.
- มนัชยา หอมหวล. (2549). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องกาเหว่าที่กลางกรุงโดยใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองระเวียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยศชวิน กุลด้วง. (2551). การพัฒนาทักษะภาษาไทยตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สกนนคร: โรงเรียนอนุบาลกุสุมาลย์.

- สมัย ขจรโมทย์. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทยโดยบูรณาการทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุจิตรา จินดาณิล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและทักษะ การสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช.
- อรทัย หอยตะคุ. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยตามทฤษฎีพหุปัญญา หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- Dillihunt, Monica L. (2004). The effects of Multiple Intelligences and Direct Instruction on Third and Fifth Grade Student Achievement, Task Engagement, Student Motivation and Teacher Efficacy. *Dissertation Abstracts International*, 64(12), 4354-A.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร